
Souvislosti

Systém zajišťování a hodnocení vzdělávací činnosti na Univerzitě Karlově (UK) vznikl s ohledem na trojí kontext – zaprvé kontext mezinárodní, dále kontext české legislativy a konečně také na specifický institucionální kontext UK.

Mezinárodní kontext

V mezinárodním kontextu je systém kvality vzdělávací činnosti UK třeba chápat v souvislosti obecných konceptů **zajišťování a rozvoje kvality** (quality assurance, quality enhancement) a **kultury kvality** (quality culture), které jsou na UK v souladu s evropskými standardy dlouhodobě rozvíjeny. Přesněji řečeno, představovaný systém pochopitelně vychází ze základních principů zajišťování kvality, jak jsou definovány v příručce European Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area (ESG 2015). V této souvislosti zároveň platí, že UK zároveň čerpá z praxí a zkušeností mnohých zahraničních univerzit zejména pak těch partnerských působících v alianci 4EU+.

Národní kontext

Tento systém je zároveň třeba vnímat v kontextu **českého legislativního prostředí**, konkrétně pak **institucionální akreditace**, která byla zavedena novelou Zákona o vysokých školách v roce 2016 a Univerzitě Karlově byla jako vůbec první české vysoké škole udělena Národním akreditačním úřadem (NAÚ) v březnu 2018. Vysokoškolský zákon stejně jako soubor s ním souvisejících předpisů tak nastavil základní rámec pravidel, ve kterých se české vysoké školy mohou pohybovat.

Institucionální kontext

Konečně ovšem nelze opomenout ani kontext **institucionální**, který představuje prostředí UK tvořené sedmnácti fakultami, dalšími součástmi a orgány univerzity. UK tak tvoří velmi specifické institucionální prostředí, které je postaveno na jednotě v rozmanitosti, již univerzita jako celek tvoří a z níž čerpá svůj potenciál.

Odpovědnost spojená s institucionální akreditací byla výrazným impulsem pro to, aby UK svůj dosavadní způsob vnitřního hodnocení dále rozvíjela. S tím byly spojeny i klíčové institucionální změny, v jejichž středu stojí vznik Rady pro vnitřní hodnocení, která byla složena tak, aby dovedla posuzovat studijní programy napříč celou univerzitou s ohledem na rozmanitá oborová specifika. Spolu s tím musela být vybudována také příslušná administrativně organizační podpora na úrovni Rektorátu, kterou zajišťuje Odbor kvality vzdělávací činnosti a akreditací. Vedle toho byly navšech fakultách zavedeny pozice fakultních koordinátorů pro zajišťování kvality vzdělávací činnosti, které pro celý systém představují oporu na fakultní úrovni.

Na tomto základě jsou pak zabezpečovány dva hlavní procesy zajišťování a rozvoje kvality vzdělávání. Prvním z nich je proces akreditací, který spočívá v posuzování a schvalování studijních programů v rámci návrhů na udělení či opětovné udělení oprávnění k uskutečňování v rámci institucionální akreditace, či případně schvalování a posuzování návrhů studijních programů, které dostává k posouzení Národní akreditační úřad. Druhým procesem je proces průběžného hodnocení, který pravidelně procházejí všechny dříve schválené programy a který se zaměřuje na sledování a vyhodnocování způsobu, jakým jsou tyto programy uskutečňovány.

Jinými slovy, představovaný systém je výsledkem snahy zasadit mezinárodně ustavené principy a praxe zajišťování kvality jednak do českého legislativního kontextu, definovaného zejména vysokoškolským zákonem a v něm obsaženým konceptem institucionální akreditace, a jednak do specifického institucionálního prostředí Univerzity Karlovy.

Správce stránky: Jakub Homolka